

ABD ve Çin: Biri Kaybediyor, Diğeri Kazanıyor!

James Petras*

Asya'nın kapitalist önderleri Çin ve Güney Kore, küresel güç olma yolunda ABD ile yarışıyorlar. Asya'nın küresel bu güç olma yolundaki çıkışı, dinamik ekonomik gelişmesi ile devam ederken, ABD aynı iddiasını askeri gücüyle imparatorluk inşa ederek devam ettirmeye uğraşiyor. Financial Times'a (FT) üsttünkörtü olarak bir göz atıldığında bile 28 Aralık 2009 tarihli sayısında imparatorluk inşasına dair muhalif yazılar bulabilirsiniz. İlgili tarihteki ABD baskısının birinci sayfasında, "Terörle Savaş" başlıklı yazıda, Obama'nın Teröre destek veren ülkeler listesini genişletmesi ve dünyanın diğer köşelerindeki askeri karışıklığa değinilir. Bu konunun tam karşısı olarak, yine iki ayrı birinci sayfa yazısında, Çin'in dünyanın en hızlı uzun mesafeli trenini kullanıma sunduğunu, Çin'in ihracat işlemlerinde yerel para birimini koruma adına, ABD Dolarına karşılık Yuan'ı tercih ettiğini görebilirsiniz.

Obama, "Terörle Savaş" konusunda Irak, Afganistan ve Pakistan'dan sonra Yemen'de dördüncü cepheyi açmaya hazırlanırken, aynı gazetenin sayfalarında, Güney Kore'nin Birleşik Arap Emirlikleri'nde, ABD ve Avrupalı rakiplerini alt ederek 20,4 milyar dolarlık nükleer santral ihalesi aldığını görebilirsiniz.

FT'nin 2. sayfasında, Çin'in yeni demiryolları sisteminin, ABD'den nasıl üstün olduğunun haberleri görülüyor: Çin'in ultra-modern tren sistemi, aralarında 1,100 km olan iki şehir arasında 3 saatten az zamanda giderken, ABD'deki kardeşi Amtrak, Boston-New York arasındaki 300 km'lik yolu 3,5 saatte geçiyor. ABD demiryolu sistemi yatırımsızlık ve bakımsızlıktan can çekişirken, Çin hızlı hatlar için 17 milyar dolar yatırım yapmakta. Çin 2012'ye kadar, 18 bin km'lik yeni tren hatları inşa etmeyi planlarken, ABD eşdeğer miktarda parayı savaş bütçe-

sine ayırıyor.

Çin, üretim sahaları ile işçilerin yaşam alanlarını, limanları, fabrikaları birleştiren çok büyük ulaşım ağları inşaa ederken, FT'nin 4. sayfasında ABD'nin nasıl "Terörle Savaş" ve "İslamcı korkular" arasında sıkışıp kaldığını görüyorsunuz. İslam dünyasına karşı onlarca yıldır sürdürülen bu savaşlar, ABD halkının fonlarda biriken yüz milyarlarca dolar birikimini, halkın yararına olmayan bir savaşa sürüklemek için kullanılırken, Çin bu sürede sivil ekonomisini oldukça iyi duruma getirdi ve modernleştirdi. Beyaz Saray ve ABD Kongresinin, askeri ve sömürgeci İsrail devletini bütün olanakları ve kaynaklarıyla, 1,5 milyar Müslüman toplumuna rağmen desteklediği aynı gazetenin 7. sayfasında anlatılırken, 9. sayfada da Çin'in gayrisafi milli hasılasının 26 yılda 10 kat büyüdüğü haberi yer alıyordu. ABD'nin, Wall Street'e ve askeri harcamalara 1,4 trilyon dolar akıtıp, bütçe açığını ve işsizliği katladığı haberlerine yer verilen 12. sayfada, Çin hükümetin iç üretimi artırıcı ve teşvik edici ekonomik paketi devreye aldığı, milli hasılayı yüzde 8 arttırırken, işsizliği azalttığı, Asya, Latin Amerika ve Afrika ile ticari bağlarını güçlendirdiği haberleri 12. sayfada yer alıyordu.

ABD'nin, Afganistan ve Irak'taki çürümüş işbirlikçilerinin yeniden seçilmesi ve geçimsiz İsraili ortağı ile onun aciz Filistinli işbirlikçisinin arasını yapmak için bol bol para ve zaman harcadığı haberi ile Güney Kore hükümetinin Kore Elektrik Şirketi'nin konsorsiyumu ile o bölgede 20,4 milyar dolarlık nükleer santral ihalesi kazandığı haberi 13. sayfada yer alıyor.

Sayfa 3'e bakıldığında, ABD iç güvenlik uygulamaları ve potansiyel teröristleri takip etmek için 60 milyar dolar harcarken, Çin hükümeti, Rusya ile enerji alanında ortaklık yapmak için

25 milyar dolar yatırım yapıyor.

FT'nin tek bir sayısında bile görülen bu başlıklar ve makaleler dünyadaki bu derin farklılıklara işaret etmektedir. Çin önderliğindeki Asya ülkeleri üretim, ulaşım, teknoloji ve madencilik alanında yaptıkları muazzam yatırımlarla dünya liderliğine oynamaktalar. ABD ise tam tersine, kullandığı askeri yöntemlerle yaratmaya çalıştığı imparatorluk ve spekülatif ekonomisi ile inişte...

1) Washington, Asya'daki ufak askeri çıkarlarını gözetirken, Çin, ticari ve yatırım faaliyetlerini, Rusya, Japonya, Güney Kore gibi büyük ortaklarla geliştirmekte.

2) Washington, iç ekonomik kaynaklarını, deniz aşırı sürdürdüğü savaşını fonlamak için kullanırken, Çin, madencilik ve enerji kaynaklarını, üretim alanında işsizliği azaltmak için kullanıyor.

3) ABD, askeri teknolojiye yatırım yaparak mevcut rejimini korurken, Çin sivil teknolojiye yatırım yaparak rekabetçi ihracat alanında öne geçiyor.

4) Çin, ülkenin iç işlerini yeniden düzenleyip, ekonomisini yeniden yapılandırırken, sosyal dengesizlikleri ortadan kaldıran uygulamalar yapadursun, ABD, mevcut ekonomisini batıran parazitleşmiş finansal sistemini için bütün fonlarını kullanıyor ve karşılığında işsizlik, üretim ve rekabetçilikte en ufak bir yol alamıyor.

5) ABD, Ortadoğu'da, Güney Asya'da, Afrika'da ve Karaibler'de yeni cephe açıp, asker gönderirken, Çin sadece Afrika'da, 25 milyar dolarlık, altyapı, madencilik, enerji ve fabrika yatırımları yapıyor.

6) Çin; İran, Venezüella, Brezilya, Arjantin, Şili, Peru ve Bolivya ile milyar dolarlık ticaret ve yatırım anlaşmaları yapıp, ihtiyacı olan, dünyanın stratejik enerji, maden ve tarımsal kaynaklarına erişimini güvenlik altına alırken, ABD, Kolombiya'ya 6 milyar dolarlık askeri yardım yapıyor, Venezüella'yı korkutmak adına 7 tane üs açıyor, Honduras'taki askeri darbeyi destekliyor, Brezilya ve Bolivya'nın İran ile ekonomik ilişkilerini eleştiriyor.

7) Çin, Latin Amerika ile ekonomik ilişkilerini arttırıp, güçlendirip, kıtanın yüzde 80'i ile iletişim halinde olurken, ABD, bölgenin en kötü ekonomik performansına sahip Meksika ile ekonomik ilişkilerini devam ettirip, bölgeyi uyuşturucu kartellerine teslim ediyor.

Sonuç;

Çin istisnai bir kapitalist ülke değildir. Çin'in kapitalizminde, emek sömürülmektedir; refah ve sosyal hizmetlere erişimdeki şahlanmıştır, köylüler-çiftçiler mega baraj projeleri nedeniyle yerlerinden edilmektedir ve Çin şirketleri Üçüncü Dünya Ülkelerinde madenleri ve diğer doğal kaynakları çıkarmak için çılgınca bir çaba içindedir. Ancak, Çin, tarihte hiçbir devletin ulaşamadığı bir hızla ve çok daha fazla insan için üretim sektöründe milyonlarca iş yaratmış ve yoksulluğu düşürmüştür. Bankaları, çoğunlukla üretim sektörünü desteklemektedir. Çin, diğer ülkeleri ne bombalamakta, ne işgal etmekte, ne de yıkmaktadır. ABD kapitalizmi ise, küresel bir askeri güce dönüşmüş, kendi ekonomisinin içini boşaltmış, yaşam standartlarını düşürmüştür, deniz aşırı topraklardaki savaşları fonlar hale gelmiştir. Finans, emlak ve ticari sermaye ise, spekülasyondan ve ucuz ithalattan kar ederek üretim sektörünü yok saymıştır.

Çin, petrol zengini ülkelere yatırım yaparken, ABD onlara saldırmaktadır. Çin, Afganistan'daki düğün törenlerine çatal-bıçak gönderirken, ABD bomba yağdırmaktadır. Çin, doğal madenlere yatırım yaparken, Avrupalı sö-

mürgeciler gibi davranmayıp, gittiği ülkelerde demiryolları, limanlar inşa etmiş, bölgeye ucuz kredi imkânları sağlamıştır. Çin, etnik ve ırkçı savaşları ve "renkli isyanları", CIA gibi fonlayıp desteklememiştir.

Çin kendi büyümesini, ticaret ve ulaştırma sistemlerini öz kaynaklarıyla finanse etmekte, ABD ise sonu gelmez savaşlarını finanse etmek, Wall Street bankalarını kurtarmak ve milyonlar işsiz kalırken üretken olmayan diğer sektörleri desteklemek için mülti-trilyon dolarlık borç altında ezilmektedir.

ABD, bu sonsuz savaş girdabında iflase ve iç yıkıma doğru giderken, Çin, gelişmekte ve gücünü piyasalarda deneme şansı bulmaktadır. Çin'in çeşitlendirilmiş büyümesi, dinamik ekonomik ortaklarla ilişkili olup, ABD askeri gücü, uyuşturucudan para kazanan ülkelerle, savaş lordlarının rejimleriyle, göstermelik muz cumhuriyeti olarak adlandırılan ülkelerle ve dünyanın en son ve en kötü ırkçı sömürgeci rejimi İsrail ile temas halindedir.

Çin dünya tüketicilerini baştan çıkarırken, ABD'nin küresel savaşları içerde ve yurtdışında teröristleri kışkırtmaktadır.

Çin ekonomik krizlerle ve hatta işçi ayaklanmaları ile karşılaşabilir ama bununla başa çıkacak ekonomik kaynakları mevcuttur. ABD zaten krizin içindedir ve iç ayaklanma ile yüzleşebilir. Fakat bütün kredisini tüketmiştir, bütün fabrikaları yurtdışındadır, yurtdışı askeri üsleri ve tertibatı bir değer değil, masraf kapısıdır! ABD'deki toplam fabrika sayısı, umarsız işçilerini yeniden istihdam etmek için yeterli değildir: Amerikan işçilerin eski fabrikalarının boş binalarını işgal ettiği bir toplumsal ayaklanma görülmesi muhtemeldir.

ABD'nin yeniden normal bir devlet olması için her şeye en baştan başlamalıyız. Bütün yatırım bankalarının ve yurtdışındaki askeri üsler kapatılması, kendi topraklarına geri dönmesi şarttır. Kendi halkımızın ihtiyaçlarına hizmet edecek şekilde sanayiye yeniden kurma, kendi doğal çevremizde yaşama, bu imparatorluk sevdasından vazgeçip demokratik sosyalist bir cumhu-

riyet kurma yolunda bir uzun yürüyüşe başlamalıyız.

Ne zaman, Financial Times'ı ya da bir başka günlük gazeteyi elimize aldığımızda kendi yüksek hızlı trenimizle New York - Boston arası 1 saatten daha kısa sürede geçtiğimizi okuyacağız? Ne zaman kendi fabrikalarımızda, kendi mamullerimizi üreteceğiz? Ne zaman rüzgâr, güneş veya okyanus tabanlı enerji jeneratörleri kuracağız? Ne zaman askeri üslerimizi kapatıp, o destek verdiğimiz savaş lordlarının, uyuşturucu simsarlarının, teröristlerin kendi halklarıyla yüzleşmesini sağlayacağız?

Bunları hiç Financial Times'ta okuyabilecek miyiz?

Çin'de bütün bunlar bir devrim ile başladı...

*<http://petras.lahaine.org>

The US And China One Side Is Losing, The Other Is Winning

James Petras*

Asian capitalism, notably China and South Korea are competing with the US for global power. Asian global power is driven by dynamic economic growth, while the US pursues a strategy of military-driven empire building.

One Day's Read of the Financial Times: Even a cursory read of a single issue of the Financial Times (December 28, 2009) illustrates the divergent strategies toward empire building. On page one, the lead article on the US is on its expanding military conflicts and its 'war on terror', entitled "Obama Demands Review of Terror List". In contrast, there are two page-one articles on China, which describe China's launching of the world's fastest long-distance passenger train service and China's decision to maintain its currency pegged to the US dollar as a mechanism to promote its robust export sector. While Obama turns the US focus on a fourth battle front (Yemen) in the 'war on terror' (after Iraq, Afghanistan and Pakistan), the Financial Times reports on the same page that a South Korean consortium has won a \$20.4 billion dollar contract to develop civilian nuclear power plants for the United Arab Emirates, beating its US and European competitors.

On page two of the FT there is a longer article elaborating on the new Chinese rail system, highlighting its superiority over the US rail service: The Chinese ultra-modern train takes passengers between two major cities, 1,100 kilometers, in less than 3 hours whereas the US Amtrack 'Express' takes 3 ½ hours to cover 300 kilometers between Boston and New York. While the US passenger rail system deteriorates from lack of investment and maintenance, China has spent \$17 billion dollars constructing its express line. China plans to construct 18,000 kilometers of new track for its ultra-modern system

by 2012, while the US will spend an equivalent amount in financing its 'military surge' in Afghanistan and Pakistan, as well as opening a new war front in Yemen.

China builds a transport system linking producers and labor markets from the interior provinces with the manufacturing centers and ports on the coast, while on page 4 the Financial Times describes how the US is welded to its policy of confronting the 'Islamist threat' with an endless 'war on terror'. The decades-long wars and occupations of Moslem countries have diverted hundreds of billions of dollars of public funds to a militarist policy with no benefit to the US, while China modernizes its civilian economy. While the White House and Congress subsidize and pander to the militarist-colonial state of Israel with its insignificant resource base and market, alienating 1.5 billion Moslems (Financial Times -page 7), China's gross domestic product (GDP) grew 10 fold over the past 26 years (FT -page 9). While the US allocated over \$1.4 trillion dollars to Wall Street and the military, increasing the fiscal and current account deficits, doubling unemployment and perpetuating the recession (FT - page 12), the Chinese government releases a stimulus package directed at its domestic manufacturing and construction sectors, leading to an 8% growth in GDP, a significant reduction of unemployment and 're-igniting linked economies' in Asia, Latin America and Africa (also on page 12).

While the US was spending time, resources and personnel in running 'elections' for its corrupt clients in Afghanistan and Iraq, and participating in pointless mediations between its intransigent Israeli partner and its impotent Palestinian client, the South Korean government backed a consortium headed by the Korea Electric Power

Corporation in its successful bid on the \$20.4 billion dollar nuclear power deal, opening the way for other billion-dollar contracts in the region (FT -page 13).

While the US was spending over \$60 billion dollars on internal policing and multiplying the number and size of its 'homeland' security agencies in pursuit of potential 'terrorists', China was investing \$25 billion dollars in 'cementing its energy trading relations' with Russia (FT -page 3).

The story told by the articles and headlines in a single day's issue of the Financial Times reflects a deeper reality, one that illustrates the great divide in the world today. The Asian countries, led by China, are reaching world power status on the basis of their massive domestic and foreign investments in manufacturing, transportation, technology and mining and mineral processing. In contrast, the US is a declining world power with a deteriorating society resulting from its military-driven empire building and its financial-speculative centered economy:

1. Washington pursues minor military clients in Asia; while China expands its trading and investment agreements with major economic partners - Russia, Japan, South Korea and elsewhere.
2. Washington drains the domestic economy to finance overseas wars. China extracts minerals and energy resources to create its domestic job market in manufacturing.
3. The US invests in military technology to target local insurgents challenging US client regimes; China invests in civilian technology to create competitive exports.
4. China begins to restructure its economy toward developing the co-

untry's interior and allocates greater social spending to redress its gross imbalances and inequalities while the US rescues and reinforces the parasitical financial sector, which plundered industries (strips assets via mergers and acquisitions) and speculates on financial objectives with no impact on employment, productivity or competitiveness.

5. The US multiplies wars and troop build-ups in the Middle East, South Asia, the Horn of Africa and Caribbean; China provides investments and loans of over \$25 billion dollars in building infrastructure, mineral extraction, energy production and assembly plants in Africa.

6. China signs multi-billion dollar trade and investment agreements with Iran, Venezuela, Brazil, Argentina, Chile, Peru and Bolivia, securing access to strategic energy, mineral and agricultural resources; Washington provides \$6 billion in military aid to Colombia, secures seven military bases from President Uribe (to threaten Venezuela), backs a military coup in tiny Honduras and denounces Brazil and Bolivia for diversifying its economic ties with Iran.

7. China increases economic relations with dynamic Latin American economies, incorporating over 80% of the continent's population; the US partners with the failed state of Mexico, which has the worst economic performance in the hemisphere and where powerful drug cartels control wide regions and penetrate deep into the state apparatus.

Conclusion

China is not an exceptional capitalist country. Under Chinese capitalism, labor is exploited; inequalities in wealth and access to services are rampant; peasant-farmers are displaced by mega-dam projects and Chinese companies recklessly extract minerals and other natural resources in the Third World. However, China has created scores of millions of manufacturing jobs, reduced poverty faster and for

more people in the shortest time span in history. Its banks mostly finance production. China doesn't bomb, invade or ravage other countries. In contrast, US capitalism has been harnessed to a monstrous global military machine that drains the domestic economy and lowers the domestic standard of living in order to fund its never-ending foreign wars. Finance, real estate and commercial capital undermine the manufacturing sector, drawing profits from speculation and cheap imports.

China invests in petroleum-rich countries; the US attacks them. China sells plates and bowls for Afghan wedding feasts; US drone aircraft bomb the celebrations. China invests in extractive industries, but, unlike European colonialists, it builds railroads, ports, airfields and provides easy credit. China does not finance and arm ethnic wars and 'color rebellions' like the US CIA. China self-finances its own growth, trade and transportation system; the US sinks under a multi trillion dollar debt to finance its endless wars, bail out its Wall Street banks and prop up other non-productive sectors while many millions remain without jobs.

China will grow and exercise power through the market; the US will engage in endless wars on its road to bankruptcy and internal decay. China's diversified growth is linked to dynamic economic partners; US militarism has tied itself to narco-states, warlord regimes, the overseers of banana republics and the last and worst bona fide racist colonial regime, Israel. China entices the world's consumers. US global wars provoke terrorists here and abroad.

China may encounter crises and even workers rebellions, but it has the economic resources to accommodate them. The US is in crisis and may face domestic rebellion, but it has depleted its credit and its factories are all abroad and its overseas bases and military installations are liabilities, not assets. There are fewer factories in the US to re-employ its desperate workers: A social upheaval could see the American workers occupying the empty shells of its former factories. To become a 'normal

state' we have to start all over: Close all investment banks and military bases abroad and return to America. We have to begin the long march toward rebuilding industry to serve our domestic needs, to living within our own natural environment and forsake empire building in favor of constructing a democratic socialist republic.

When will we pick up the Financial Times or any other daily and read about our own high-speed rail line carrying American passengers from New York to Boston in less than one hour? When will our own factories supply our hardware stores? When will we build wind, solar and ocean-based energy generators? When will we abandon our military bases and let the world's warlords, drug traffickers and terrorists face the justice of their own people?

Will we ever read about these in the Financial Times? In China, it all started with a revolution...

*<http://petras.lahaine.org>

The USA Und China Einer Verliert, Der Andere Gewinnt!

James Petras*

Die Leitern des Kapitalismus von Asien in China und Südkorea macht einen Wettbewerb um globale Stärke mit USA.

Diese Macht dem Weg zu Asiens globale Output, während die dynamische wirtschaftliche Entwicklung, baute USA die gleiche Behauptung als militärische Reich und machte sein Weg weiter. Wenn man einblickt in das

Financial Times mit der Zahl 28 Dez. 2009 kann man auch manche Schriftstücke finden um die Behauptung des Reiches.

An diesem Tagen wurde in der USA veröffentlichung in der 1. Seite mit dem Titel 'Krieg mit der Terrorismus' geschrieben, dass Obama die Liste von den unterstützenden Ländern der Terrorismus verbreitet wurde und

bei der anderen Ecken der Welt über die solidarische Qausen grund sei. Das ist das Gegenteil des Themas, bietet die ersten beiden Seiten, China der Weltweit am schnellsten Fernverkehrszüge zu benutzen, Chinas Export-Operationen der lokalen Währung, in US-Dollar im Vergleich dazu lieber Yu-an sehen zu schützen.

*<http://petras.lahaine.org>